

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

**Presuda je pravosnažna
dana 29.06.2006. godine
po osnovu Sporazuma
o priznanju krivnje**

KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 003-0-K-06-000026
Tuzla, 06.06.2006.godine

**U IME FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE!**

Kantonalni sud u Tuzli u vijeću sastavljenom od sudije Sarajlić Hurije kao predsjednika vijeća, sudija Kuči Hikmete i Omerčaušević Marijane kao članova vijeća, uz sudjelovanje Hasić Edine kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog P.M., zbog krivičnog djela- Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika- iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ u sticaju sa krivičnim djelom – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ, a sve u vezi sa članom 22. istog Zakona, a po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj Kt.779/94 od 27.02.2006.godine, nakon prihvatanja Sporazuma o priznanju krivnje, donio je i dana 06.06.2006.godine u prisustvu optuženog P.M., njegovog branioca advokata Londrović Veselina iz Bijeljine i tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Fatime Hadžibeganović, javno objavio slijedeću

P R E S U D U

OPTUŽENI: P.M., sin Lj. i majke S. rođene T., ... godine u T., Z., nastanjen u T., ..., rođen..., ..., državljanin ..., JMB ..., vodoinstalater, nezaposlen, oženjen, otac dvoje djece, pismen, SSS, vojsku služio u Subotici, 1986./87. godine, bio pripadnik Vojske RS od 20.5.1992. godine do 30.6.1996. godine, vodi se u VE Z., lošeg imovnog stanja, živi u porodičnoj kući roditelja, posjeduje 7 dunuma zemlje, posjeduje auto marke „Kadet“, nalazi se u pritvoru u KPZ Tuzla od 3.3.2006. godine, pa nadalje.

K R I V J E

Što je:

U vremenskom periodu od početka marta 1993. godine do kraja decembra 1993. godine, za vrijeme rata i okupacije u BiH-a, kao pripadnik čete Vojne policije Zvorničke brigade Vojske Republike Srpske u Zvorniku, u upravnoj zgradi DP “ Novi Izvor“ koja je pretvorena u logor, zajedno sa Š.R., T.R.1, i S.D. kao stražari u logoru i sa L.S. pripadnikom čete Vojne policije koji je povremeno dolazio u logor, postupajući protivno pravilima Međunarodnog prava i to vršeći teške povrede člana 3,

26 stav 6 i člana 130 Ženevske Konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine (Konvencija III), te članu 75 stav 2 tačka a. (ii, iii, iv) i tačka b. Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava Međunarodnog oružanog sukoba (Protokol I), kojim se zabranjuje okrutno postupanje i nanošenje teških povreda tjelesnog integriteta i vrijedjanje ljudskog dostojanstva sam i zajedno sa ostalim stražarima te L.S. pripadnikom čete Vojne policije, vršio fizičko maltretiranje, premlaćivanje i kolektivno kažnjavanje zarobljenika koji su kao ratni zarobljenici bili smješteni na zadnjem spratu ove zgrade među kojima su se nalazili i K.F., M.M., Mldb.1, S.M., Č.H., N.H., T.A., O.M., D.D., B.M., A.A., A.M., H.M.1 i H.M.2 pa je zajedno sa ostalim stražarima, tako naročito jako i dugo tukao Č.H., O.M. i K.F. nanoseći im tjelesne povrede od kojih povreda je Č.H. podlegao nakon što ga je Š.R. već pretučenog i sa vidnim povredama jako tukao vojničkim čizmama duže od sat vremena, da bi stražar Š.R. sredinom aprila 1993.godine u logor doveo nekoliko civila i sa istima tukao zarobljenike, a posebno Mldb.1, M.M., T.R.2 i N.H., a potom im naredio da “(...)” nakon kojeg povređivanja su više dana bili nepokretni, dok je S.D. naročito često i snažno tukao K.F. i O.M. i tjerao ih da “(...)”, pa je tako sa ostalim stražarima više puta bezrazložno kažnjavao sve zarobljenike tjerajući ih da dugo stoje uz zid, da se međusobno tuku i uskraćujući im hranu, te je zajedno sa drugim stražarima povremeno puštao da ulaze vojnici i civili i da tuku zarobljenike pa je tako T.R.1 dana 22.06.1993. godine dozvolio da grupa vojnika tuče zarobljenike a S.D. dozvolio izvjesnom „C.“ da zarobljenicima koji su ležali na podu sa licem na dole skače po leđima nanoseći im tako tjelesne povrede, a L.S., nakon što mu je na ratištu poginuo brat, koji je u zatvor došao s grupom vojnika, nisu spriječili da sa vojnicima tuče i maltretira zarobljenike, pa nakon što su dana 21.07.1993.godine zarobljenici odvedeni u logor Batković radi razmjene, a u „Novi izvor,, vraćeni M.M., S.M., Č.S., O.M. i A.A., koji su bili prethodno sklonjeni u kasarnu „Standard“, i dovedeni novi zarobljenici B.M., H.M.2 i A.M., stražari Š.R. i T.R.1 iz logora odveli K.F. kome se nakon toga gubi trag, da bi optuženi P.M., T.R.1 i S.D. sin Mldb.2, koga su inače puštali da maltretira zarobljenike, dana 02.08.1993. godine snažno i dugo tukli M.M., S.M., Č.S., O.M. i A.A., drvenom nogarom od stola, palicama i čizmama, a nakon nekoliko dana Š.R. je S.M. tukao po svim dijelovima tijela oko pola sata a potom u vozilu kojim ga je vozio u kasarnu „Standard“ rukama uhvatio za vrat i davio sve dok mu se nije pjena pojavila na usta, da bi 22.11.1993. godine Š.R. i S.D. zarobljenike tukli cijeli sat, a potom pustili grupu srpskih vojnika koji su ih nastavili tući, dok je T.R.1 u više navrata zarobljenike tjerao “(...)” taj čin su posmatrali optuženi P.M. i S.D. i tome se smijali, pa je takvim svojim radnjama sa drugim stražarima, optuženi P.M. povređivao ljudsko dostojanstvo zarobljenika, nanosio im velike patnje, teške tjelesne povrede, a K.F. i H.M.2 se i danas vode kao nestala osobe, dok su O.M. i A.M. naknadno ekshumirani.

Dakle, kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme rata i okupacije vršio mučenja, nečovječna postupanja, nanosio velike patnje i povrede tjelesnog integriteta, prema ratnim zarobljenicima.

2) U vremenskom periodu od početka marta 1993. godine do kraja decembra 1993. godine, za vrijeme rata i okupacije u BiH-a, kao pripadnik čete Vojne policije Zvorničke brigade Vojske Republike Srpske u Zvorniku, u upravnoj zgradi DP “Novi Izvor“ koja je pretvorena u logor, zajedno sa Š.R., T.R.1 i S.D. kao stražari u logoru i L.S. pripadnikom čete Vojne policije koji je povremeno dolazio u logor, postupajući protivno pravilima Međunarodnog prava i to vršeći teške povrede člana 3 i člana 147

IV Ženevske Konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine te povrede koje predstavljaju kršenje člana 75 stav 2 tačka a.) (ii, iii, iv) i tačka b.) Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnog oružanog sukoba (PROTOKOL I), a koje se sastoje u vrijeđanju ljudskog dostojanstva, mučenju i nečovječnom postupanju, prouzrokovanju velikih patnji i nanošenju teških povreda tjelesnog integriteta, civilne zarobljenike među kojima su se nalazili Č.S., G.H., P.R., K.M., K.H. i njihova Mldb.3, starica F. i K.Š., fizički zlostavljao, kod istih izazivao velike patnje i teške povrede tjelesnog integriteta da bi optuženi posebno jedne prilike u samicu zatvorio M.A. i istukao je pendrekom, a drugom prilikom naredio G.H. da u samici tuče M.A. koja je od zadobijenih udaraca i povreda pala na pod a potom je "(...)" dok je drugom prilikom G.H. naredio da se skinе go a potom ga istukao palicom, te je više puta puštao svog sina Mldb.2 da u njegovom prisustvu tuče zarobljenike, a Š.R. jedne prilike, nakon što je izvršena zvanična razmjena, zarobljenika Č.S. koji je bio sklonjen da ne bi bio razmijenjen, pretukao tako da se ovaj od zadobijenih udaraca onesviješćen srušio na pod, pa je takvim svojim radnjama povređivao ljudsko dostojanstvo zarobljenika i nanosio im teške patnje i teške tjelesne povrede, dok Č.S. nije preživio i naknadno je ekshumiran iz masovne grobnice „Kazan Bašča“.

Dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata i okupacije, prema civilnom stanovništvu vršio mučenja, nečovječna postupanja, nanošenja velikih patnji i povreda tjelesnog integriteta.

Čime je počinio pod tačkom 1. izreke ove presude krivično djelo - Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika- iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ i u sticaju sa pod tačkom 2. izreke krivičnim djelom – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, a sve u vezi sa članom 22. preuzetog istog Zakona, pa ga sud utvrdivši mu

Za krivično djelo pod tačkom 1. izreke presude -Ratni zločin protiv ratnih zrobljenika- iz člana 144. preuizetog KZ SFRJ -kaznu zatvora u trajanju od **2 (dvije) godine**

Za krivično djelo pod tačkom 2. izreke presude -Ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ-kaznu zatvora u trajanju od **2 (dvije) godine**

Temeljem istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 33 i 41., 42 i 43. preuzetog KZ SFRJ, te odredaba člana 48. istog Zakona ,

O S U Đ U J E

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE i 6 (ŠEST) MJESECI

Primjenom odredaba člana 50. stav 1. KZ SFRJ, optuženom se u izrečenu kaznu zatvora uračunava i vrijeme provedeno u pritvoru u KPZ Tuzla od 03.03.2006. godine, pa nadalje.

Primjenom odredaba člana 212 stav 3. ZKP-a FBiH oštećeni se upućuju da imovinsko pravni zahtjev mogu ostvarivati u posebnom – parničnom postupku.

Primjenom odredaba člana 202 stav 1. ZKP-a, optuženi se obavezuje da plati sudu paušal u iznosu od 100,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo Tuzla, podnijelo je ovom sudu optužnicu broj Kt.779/94 od 27.02.2006.godine, protiv optuženog P.M. i dr. zbog krivičnog djela - Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika- iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ u sticaju sa krivičnim djelom – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ, a sve u vezi sa članom 22. istog Zakona, te predložilo sudu da optuženog za počinjeno krivično djelo oglasi krivim i kazni po zakonu.

Sud je dana 03.03.2006.godine, potvrdio navedenu optužnicu.

Nakon potvrđivanja predmetne optužnice i izjašnjenja optuženog o krivnji, sudu je dana 31.05.2006.godine dostavljen Sporazum o priznanju krivnje, zaključen dana 31.05.2006.godine, između optuženog P.M. i njegovog branioca advokata Londrović Veselina s jedne strane, te Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, predstavljenog po tužiocima Emiru Ibrahimoviću i Fatimi Hadžibeganović s druge strane.

Optuženi P.M. u Sporazumu o priznanju krivnje je priznao da je počinio krivično djelo -Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika- iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ pod tačkom 1. izreke presude, u sticaju sa pod tačkom 2. izreke presude, krivičnim djelom -Ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ, a sve u vezi sa članom 22. istog Zakona, za koja djela ga predmetna optužnica tereti, a Kantonalni tužilac Emir Ibrahimović i Fatima Hadžibeganović su se saglasili, da optuženom Kantonalni sud u Tuzli za počinjena krivična djela izrekne krivično-pravnu sankciju – jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, sa kojom kaznom se optuženi saglasio.

Nakon prijema Sporazuma o priznanju krivnje, sud je za dan 06.06.2006. godine, zakazao ročište za razmatranje Sporazuma o priznanju krivnje optuženog, na kojem ročištu se optuženi izjasnio da je predmetni Sporazum o priznanju krivnje zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da u vrijeme zaključenja Sporazuma o priznanju krivnje nije bio pod dejstvom nikakvih narkotičkih sredstava, te da je upoznat o svim posljedicama zaključenja ovakvog Sporazuma, tj. da se Sporazumom o priznanju krivnje odriče prava na suđenje, da ne može uložiti žalbu na krivično-pravnu sankciju, kao i na posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka, te precizno opisao način izvršenja krivičnog djela.

Razmatrajući Sporazum o priznanju krivnje optuženog, sud je proveo dokaze uvidom u: zapisnik o ispitivanju osumnjičenog P.M. pred Kantonalnim tužilaštvom Tuzlanskog kantona broj Kt.779/94 od 21.2.2006. godine, zapisnik o ispitivanju osumnjičenog sačinjen pred Kantonalnim tužilaštvom Tuzlanskog kantona broj

Kt.779/94 od 21.2.2006. godine, zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj Kt.-779/94 od 1.11.2005. godine o saslušanju svjedoka G.H., zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj Kt.-779/94 od 10.11.2005. godine o saslušanju svjedoka K.M., zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj Kt.-779/94 od 02.12.2005. godine o saslušanju svjedoka H.M.1, zapisnik Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj Kt.-779/94 od 27.10.2005. godine o saslušanju svjedoka T.J., spisak Komandnog kadra Zvorničke brigade i čete Vojne policije Republike Srpske, Ministarstva odbrane Bosne i Hercegovine, naslovljen na Državnu agenciju za istragu i zaštitu broj 08-03-34-3/05 od 23.12.2005. godine, Obavijest odjela za ratne zločine Regionalni Tim III- Tuzilaštva BiH Sarajevo KT-RZ-31/06 od 6.2.2006. godine, rješenje sudije za prethodno saslušanje Kantonalnog suda Tuzla broj 003-0-Kps-06-000010 od 3.3.2006. godine o određivanju pritvora optuženom, rješenje ovog suda broj 003-0-Kv-06-000087 od od 3.4.2006. godine i rješenje broj 003-0-Kv-06-000143 od 31.05.2006. godine, o produženju pritvora optuženom.

Kako je iz svega naprijed izloženog ovaj sud na nesumnjiv način utvrdio, da je optuženi Sporazum o priznanju krivnje zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je optuženi upoznat sa svim posljedicama zaključenja ovakvog Sporazuma, tj. činjenicom da se na ovakav način odriče prava na suđenje i prava da može uložiti žalbu na krivično-pravnu sankciju, te sa obavezom plaćanja troškova krivičnog postupka i obavezom u pogledu imovinskopravnog zahtjeva, ovaj sud je uvidom u izvedene dokaze tokom istrage, našavši da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog, Sporazum o priznanju krivnje zaključen između optuženog, njegovog branioca i zamjenika Kantonalnog tužilaštva, shodno odredbi člana 246. tačka 5. ZKP-a, i prihvatio.

Na osnovu izjave optuženog o priznanju krivnje iz Sporazuma o priznanju krivnje, a koju izjavu je optuženi na ročištu za razmatranje Sporazuma o krivnji, opisujući način na koji je predmetna djela izvršio, u cijelosti i potkrijepio, te izvedenih dokaza koji daju dovoljno uporišta o krivnji optuženog za djela za koja je optužen, sud je našao da je optuženi i počinio predmetno krivično djelo pod tačkom 1. izreke ove presude - Ratni zločin protiv ratnih zrobljenika- iz člana 144. preuizetog KZ SFRJ u sticaju sa pod tačkom 2. izreke krivičnim djelom – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ, a sve u vezi sa članom 22. istog Zakona i to u vrijeme, na mjestu i na način kako je to i opisano pod tačkom 1. i 2. izreke presude.

Naime, kako je optuženi u vremenskom periodu mart-decembar 2003. godine, za vrijeme rata i okupacije u BIH-a, kao pripadnik čete Vojne policije Zvorničke brigade vojske Republike Srpske, u Zvorniku u Upravnoj zgradi DP „Novi Izvor“ koja je pretvorena u logor, i kao stražar logora, sam i zajedno sa stražarima logora Š.R., T.R.1 i S.D. i L.S. pripadnikom čete Vojne policije, vršio fizičko maltretiranje, premlaćivanje i kolektivno kažnjavanje zarobljenika K.F., M.M., Mldb.1, S.M., Č.H., N.H., T.A., O.M., D.D., B.M., A.A., A.M., H.M.1 i H.M.2, koji su kao ratni zarobljenici bili smješteni na zadnjem spratu zgrade, nanoseći im tjelesne povrede od kojih povreda je Č.H. nakon što ga je Š.R. već pretučenog ponovno jako tukao, podlegao, sa ostalim stražarima više puta bez razložno kažnjavao zarobljenike tjerajući ih da dugo stoje uz zid, da se međusobno tuku i uskraćujući im hranu, te sa drugim stražarima puštao da u logor ulaze Srpski vojnici i civili i da tuku ratne zarobljenike, čime je povređivao ljudsko dostojanstvo zarobljenika, nanosio im velike

patnje i tjelesne povrede, dok se K.F. i H.M.2 i danas vode kao nestale osobe a O.M. i A.M. su naknadno ekshumirani, u ovakvim radnjama optuženog su ostvarena sva bitna obilježja krivičnog djela - Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika- iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ pod tačkom 1. izreke. Nadalje, kako je optuženi u istom vremenskom periodu, na istom mjestu i u istom svojstvu, za vrijeme rata i okupacije u BiH-a, sam i zajedno sa stražarima Š.R., T.R.1 i S.D. i L.S. pripadnikom čete Vojne policije, civilne zarobljenike među kojima su se nalazili Č.S., G.H., P.R., K.M., K.H. i Mldb.3, F. i K.Š., fizički zlostavljao i kod istih izazivao velike patnje, teške povrede tjelesnog integriteta, te kako je jedne prilike u samicu zatvorio M.A. i istukao je pendrekom, naredio G.H. da tuče M.A., a potom M.A. “(...)“, u ovakvim radnja optuženog pod tačkom 2. izreke ove presude, su ostvarena sva bitna obilježja krivičnog djela -Ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ, a sve u vezi sa članom 22. istog Zakona. Predmetno djela počinjena u sticaju, po ocjeni suda, optuženi je počinio sa direktnim umišljajem, jer je bio svjestan svojih djela i htio njihovo izvršenje.

Kako uračunljivost optuženog ničim nije dovedena u sumnju, sud je optuženog i oglosio krivim za djela za koja je i optužen.

Prilikom odlučivanja o kazni, imajući u vidu svrhu kažnjavanja iz člana 33. preuzetog KZ SFRJ, a cijeneći shodno odredbi člana 41. KZ-a SFRJ, sve okolnosti koje utiču na visinu kazne, i to od olakšavajućih okolnosti činjenicu da optuženi P.M. do sada nije osuđivan, da je priznao u cijelosti objektivni učin krivičnih djela i da živi u lošoj materijalnoj situaciji, ne našavši na strani optuženog otežavajućih okolnosti, sud je shodno odredbi člana 246. stav 2. i 5. ZKP-a, prihvatio, te optuženom, utvrdivši mu za počinjeno krivično djelo pod tačkom 1. izreke ove presude - Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika- iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i za pod tačkom 2. izreke počinjeno krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva- iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, a sve u vezi sa članom 22. preuzetog istog Zakona, kaznu zatvora u trajanju od dvije godine, temeljem odredaba člana 48. KZ SFRJ i izrekao iz Sporazuma o priznanju krivnje predloženu kaznu – jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest mjeseci. Sud je uvjerenja da će se sa ovako izrečenom jedinstvenom kaznom zatvora optuženom u trajanju od tri godine i šest mjeseci, u cijelosti ostvariti ciljevi kako generalne tako i specijalne prevencije.

Primjenom odredaba člana 50. stav 1. KZ SFRJ, optuženom se u izrečenu kaznu zatvora uračunava i vrijeme provedeno u pritvoru u KPZ Tuzla od 03.03.2006. godine, pa nadalje.

Temeljem odredaba člana 212 stav 3. ZKP-a FBiH oštećeni se upućuju da imovinsko pravni zahtjev mogu ostvarivati u posebnom- parničnom postupku.

Primjenom odredaba člana člana 202 stav 1. ZKP-a FBiH, optuženi se obavezuje da plati sudu paušal u iznosu od 100,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Zapisničar,

Hasić Edina s.r.

Predsjednik vijeća ,

Sarajlić Huriya s.r.

POUKA: Presuda pravosnažna u dijelu odluke o krivično pravnoj sankciji, a u dijelu odluke o troškovima krivičnog postupka, protiv ove presude, može se uložiti žalba Vrhovnom sudu FBiH u roku od 15 dana od dana prijema ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.